

§ 11. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc:

- 1) okólnik Nr 2 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1949 r. w sprawie ubezpieczenia od ognia i innych wypadków losowych (Dz. Urz. Min. P. i H. Nr 7, poz. 34),

2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego znak: CE9D—10—03/88 z dnia 10 października 1949 r. w sprawie zaktualizowania wysokości sum ubezpieczenia w zawartych umowach ubezpieczenia od ognia oraz inne przepisy sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*
Minister Finansów: w z. *W. Jastrzębski*

779

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 czerwca 1951 r.

w sprawie zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy od podatników podlegających obowiązkowi podatkowemu według przepisów działu III, rozdział II dekretu o podatku dochodowym.

Na podstawie art. 17 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisom niniejszego zarządzenia podlegają nie objęte zasadami systemu finansowego przedsiębiorstwa i majątki pod zarządem państwowym oraz te przedsiębiorstwa zorganizowane w formie spółek prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa, które zostały podciągnięte pod przepisy działu III, rozdział II dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414).

§ 2. Podatnicy określani w § 1 obowiązani są do wpłacania zaliczek na podatek dochodowy w terminie do dnia 25 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 3. Podstawę obliczenia zaliczki stanowi zysk bilansowy za dany okres, a w odniesieniu do podatników nie sporządzających bilansów miesięcznych — zysk przypadający na dany okres według planów finansowo-gospodarczych.

§ 4. 1. Podatnicy, określani w § 1, obowiązani są składać deklaracje na zaliczki miesięczne w terminach płatności zaliczek. W składanych deklaracjach należy podawać podstawę obliczenia zaliczki i jej wysokość. Do deklaracji powinien być dołączony bilans miesięczny, jeżeli jest on sporządzany.

2. Podatnicy, którzy nie sporządzają bilansów miesięcznych, obowiązani są przedkładać organom finansowym raz na kwartał, w terminie do dnia 25 miesiąca następującego po upływie kwartału, bilanse okresowe wraz z deklaracjami.

3. Jeżeli z bilansu okresowego będzie wynikało, że zaliczki wpłacono w kwocie niższej od kwoty, jaka wypada z bilansu okresowego, na podatniku ciążyć będzie obowiązek dokonania dodatkowej wpłaty w terminie przewidzianym do składania bilansu okresowego.

4. W przypadku, gdy wpłaty przekroczyły kwotę zaliczki, jaka wypada z bilansu okresowego, podatnikowi służy prawo żądania zarachowania kwoty nadpłaconej na poczet następnych zaliczek.

5. Brak zysku bilansowego w poszczególnych miesiącach (kwartałach) zwalnia podatników od obowiązku uiszczenia zaliczki pod warunkiem przedłożenia organom finansowym deklaracji wraz z bilansem miesięcznym (kwartalnym).

6. Obowiązek przedkładania bilansów miesięcznych (okresowych) nie dotyczy podatników, zwolnionych od tego obowiązku na mocy indywidualnych decyzji.

§ 5. Wysokość zaliczki na podatek dochodowy od podatników, określonych w § 1, wynosi 50% zysku.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

780

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 23 marca 1951 r.

w sprawie zatrudnienia inwalidów.

Na podstawie pkt VIII uchwały Prezydium Rządu z dnia 29 listopada 1950 r. w sprawie opieki nad inwalidami wojennymi i wojskowymi zarządza się, co następuje:

§ 1. Inwalidą w rozumieniu tego zarządzenia jest każdy, kto w związku z wojną, służbą wojskową, na skutek nieszczęśliwego wypadku albo choroby dotknięty został kalectwem lub częściową utratą zdolności do pracy.

§ 2. Kierownicy podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznej instytucji i przedsiębiorstw państwowych oraz zarządy spółdzielni powinny dążyć do systematycznego powiększania liczby zatrudnionych inwalidów.

Ustalone w obowiązujących przepisach minimalne

normy zatrudnienia inwalidów należy przekraczać we wszystkich przypadkach, gdy tylko jest to możliwe. Przy równych kwalifikacjach zawodowych pierwszeństwo do otrzymania zatrudnienia przysługuje inwalidzie wojennemu i wojskowemu, a następnie innym inwalidom.

§ 3. Wszystkie czynności, które mogą być wykonywane przez inwalidę, powinny być im powierzone. Jeżeli w danym dziale pracy jest już zatrudniony pracownik, który nie jest inwalidą, należy w ramach zakładu dokonać odpowiednich przesunięć, tak aby praca inwalidy mogła być należycie wykorzystana.

§ 4. Inwalidów należy zatrudniać stosownie do ich kwalifikacji zawodowych, starać się o stałe podwyższanie ich kwalifikacji oraz otaczać ich opieką.

§ 5. W celu prawidłowego i racjonalnego typowania czynności najbardziej odpowiednich dla inwalidów, każdy kierownik zakładu pracy winien wyznaczyć jednego z pracowników na zakładowego instruktora inwalidzkiego. Może nim być np. referent bezpieczeństwa i higieny pracy, społeczny inspektor pracy, technik normowania pracy lub doświadczony robotnik, który mógłby wykonywać tę funkcję bez specjalnego uszczerbku w całości kształcenia pracy zakładu. Zakładowi instruktorzy inwalidzcy działają w oparciu o instrukcje i wskazówki Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Pracownicy zakładu, którzy ulegli wypadkowi przy pracy, powinni być zatrudnieni w tym samym zakładzie w miarę możliwości w poprzedniej lub zbliżonej specjalności, o ile oczywiście z powodu kalectwa nie wymagają specjalnego przeszkolenia lub zmiany zawodu.

Jeżeli zaś ze względu na stan zdrowia nie mogą być zatrudnieni w poprzedniej specjalności, należy ich przysposobić do innej czynności i doszkolić.

§ 7. Inwalidów otoczyć należy szczególnie życzliwą, koleżeńską opieką oraz zapewnić im odpowiednie warunki bytu, w szczególności przydziały mieszkań pracowniczych, umieszczenie samotnych w internatach przyzakładowych i przydzielanie wczasów.

§ 8. W terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. należy w miarę potrzeby inwalidów, którzy nie są zatrudnieni

w sposób odpowiadający ich kwalifikacjom, zatrudnić w sposób właściwy.

§ 9. Zakłady pracy powinny ułatwić niewykwalifikowanym inwalidom branie udziału w szkoleniu zawodowym, organizowanym przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej za pośrednictwem prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz w szkoleniu organizowanym w zakładach pracy.

§ 10. Zakłady pracy powinny utrzymywać ścisły kontakt z wydziałami pracy i pomocy społecznej prezydiów wojewódzkich rad narodowych, które posiadają specjalnych instruktorów w sprawach inwalidzkich.

Instruktorzy ci będą służyć pomocą tak przy zatrudnianiu jak i szkoleniu inwalidów.

§ 11. Zakłady pracy powinny składać Ministerstwu Handlu Wewnętrznego (Departament Zatrudnienia i Płac) kwartalne sprawozdania z wykonania zarządzenia z wyszczególnieniem liczby i przydziału zatrudnionych inwalidów.

§ 12. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Departament Zatrudnienia i Płac) udostępni Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej, a zakłady pracy terenowym organom pomocy społecznej wgląd do tych sprawozdań.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. W. Zawadzki

781

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 8 czerwca 1951 r.

w sprawie upoważnienia podległych jednostek handlu detalicznego do dokonywania zakupów niektórych artykułów u osób nie wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu rozporządzenie bez bliższego określenia oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448).

2. Przez użyte w zarządzeniu określenie:

1) „jednostki handlu detalicznego“ rozumie się państwowe przedsiębiorstwa, które prowadzą handel detaliczny albo żywnie zbiorowe,

2) „źródła scentralizowane“ rozumie się przedsiębiorstwa wymienione w § 8 ust. 1 rozporządzenia albo zrównane z tymi przedsiębiorstwami na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia, a przez „źródła zdecentralizowane“ — osoby nie objęte § 8 rozporządzenia.

3. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczące prezydiów powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz do prezydiów dzielnicowych rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

§ 2. Jednostki handlu detalicznego mogą na zasadach podanych w niniejszym zarządzeniu w ramach swej działalności kupować w celu odsprzedaży następujące artykuły:

1) nabiał, drób, miód, zioła, przyprawy krajowe (jak np. majeranek, czosnek, kminek, chrzan) mak,

kwiaty, ziemniaki, owoce i warzywa (strączkowe i inne) — bezpośrednio od producentów rolnych,

2) ryby słodkowodne i raki z wyjątkiem ryb zalewowych — bezpośrednio od rybaków,

3) przetwory owocowe i warzywne, napoje chłodzące, pieczywo zwykłe i cukiernicze oraz wyroby masarskie — wytwarzane w zakładach rzemieślniczych — bezpośrednio od producentów, wytwarzane zaś w zakładach przemysłowych — za pośrednictwem właściwych branżowo central prywatnego przemysłu.

§ 3. Zakupujący w trybie niniejszego zarządzenia nie ma obowiązku przestrzegania innych wymagań ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) i przepisów na jej podstawie wydanych.

§ 4. Jednostka handlu detalicznego może dokonywać zakupu ze źródeł zdecentralizowanych w przypadkach, gdy:

1) plan jej zaopatrzenia ze źródeł scentralizowanych nie pokrywa pełnego zaopatrzenia w artykuły wymienione w § 2,

2) nie jest możliwe dokonywanie zakupu w źródłach scentralizowanych z przyczyn od zakupującego niezależnych, których nie można było przewidzieć, a zakup jest konieczny dla prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstwa.

§ 5. 1. Zakupy w przypadkach przewidzianych w § 4 pkt 1 powinny być zaplanowane na okresy miesięczne. Plan należy sporządzić według wzoru, stanowiącego załącznik Nr 1, i złożyć na dziesięć dni przed miesiącem objętym planem do prezydium (referat handlu) powiatowej rady narodowej właściwej ze względu na